Redactiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ung.
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administratiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 192. | Brașovŭ, Joi 1 (13) Septemvre | 1888.

„Originea dualismului în Austria."

I.

Amŭ reprodusŭ în numěrulŭ trecutŭ câteva pasage din nisce articulĭ ai fóiei periodice „Revue Bleue" din Parisŭ, carĭ se ocupă de situațiunea monarchiei nóstre și au fostŭ fórte remarcațĭ în cercurile politice. Acestŭ ciclu de articulĭ a fostŭ scrisŭ din incidentulŭ cunoscutului discursŭ alŭ d-lui Tisza, pronunțatŭ în parlamentulŭ ungarŭ în afacerea participării la esposițiunea din Paris, discursŭ care, precum scimŭ, a produsŭ o impresiune așa de rea în Francia.

In numěrulŭ sěu din Iulie „Revue Bleu" vrêndŭ sě esplice rolulŭ ce-lŭ jócă și influența ce-o exercitézǎ d-lŭ Tisza cu ai sěi, face o privire retrospectivă asupra embriogeniei, asupra formațiunei și a consecințelorŭ regimului dualistŭ dela noi, pe care o reproducemŭ aicĭ, pentru ca sě védă și cetitorii noștri, în ce měsură s'au schimbatŭ vederile Francesilorŭ cu privire la situațiunea interiórǎ din Austro-Ungaria. Étă ce scrie „Revue Bleu" sub titlulŭ „Originea dualismului în Austria:"

„Se scie cum s'a formatŭ puterea monarchiei Habsburgilorŭ, aglomerațiune de state și de naționalitățĭ heterogene, care până la începutulŭ seclului nostru a fostŭ confundată în Európa feudală cu imperiulŭ Germaniei și care, folosindu-se de reminiscențele romane, și imitândŭ mai ales Bisanțulŭ, alŭ căruia moștenitorŭ era cu multe titlurĭ, mai alesŭ în ce privesce poporațiunile Dunărei, acéstă monarchiă a fostŭ destulŭ de tare pentru a aspira și a pretinde în timpŭ de unŭ secolŭ orĭ două supremația asupra întregei Europe. Austerlitz a pusŭ capětŭ acestei posițiunĭ și a redusŭ pe Habsburgĭ la statele lor ereditare, Insě aceste state formézǎ unŭ grupŭ destulŭ de compactŭ, din punctŭ de vedere alŭ teritorielorŭ și alŭ poporațiunilorŭ, spre a constitui una din cele mai puternice monarchii ale lumei".

„Cele mai frumóse două podóbe ale acestei coróne au fostŭ regatulŭ Bohemiei și alŭ Ungariei, pe carĭ căsětorii încheiate cu dibăciă le-au reunitŭ cu domeniulŭ patrimonialŭ alŭ Habsburgilorŭ, însě norocулŭ acestorŭ două state dela încorporațiunea lorŭ cu Austria a fostŭ fórte diferitŭ".

„Boemia, patria lui Iónŭ Huss, a lui Ziska, a lui George Podiebrad, s'a aruncatŭ la începutul seclului alŭ XVII-lea în turburările rěsbóielorŭ religióse. Ea șĭ-a pierdutŭ atuncĭ autonomia sa, și dela desastrale ce le-a suferitŭ dela acéstă epocă încóce, ea a fostŭ totdéuna tractată ca provinciă cucerită. Bunurile nobilimei naționale au fostŭ confiscate și date cavalerilorŭ germanĭ séu curtesanilorŭ puterei victorióse; administrațiunea a devenitŭ germană; în fine limba națională, proscrisă fiindŭ ca complice a insurecțiunei, a decădutŭ la rangulŭ unei limbe vulgare a norodului. Numai de vre-o jumětate de seculŭ încóce, ea s'a ridicatŭ érășĭ din acéstă cădere, grațiă sforțărilorŭ ómenilorŭ literațĭ, artiștĭ și a bărbațilorŭ de statŭ eminențĭ patrioțĭ".

„Cu totulŭ altfelŭ și multŭ mai norocitŭ a fostŭ destinulŭ regatului ungurescŭ. Cuceritŭ și nimicitŭ de Musulmanĭ la începutulŭ seculului alŭ XVI-lea, acestŭ regatŭ a rěmasŭ timpŭ de 150 de anĭ sub jugulŭ otomanŭ. In 1682 Buda și Pesta erau încă orașe turcescĭ. Ungaria a fostŭ redobêndită pasŭ de pasŭ de către armatele imperiale. Mântuirea ei definitivă nu se datézǎ decâtŭ dela bătălia din Petrovaradia, adecă dela 1716".

„Asemenea antecedențe ar fi trebuitŭ, așa se vede, sě facă pe Maghiarĭ modeștĭ în ambițiunile lorŭ; se miră omulŭ chiar, că idea autonomiei lorŭ nu s'a înecatŭ de totŭ într'unŭ asemenea naufragiu. Insě, printr'o bizareriă destulŭ de adese aparentă în istoriă, cucerirea străină a servitŭ naționalității ungare ca preservativŭ contra încălcărilorŭ și chiar contra pretensiunilorŭ celorŭ mai legitime ale puterei centrale. De câte orĭ privilegiele ei erau amenințate, Ungaria austriacă scia sě se înțelégă cu Ungaria musulmană. Tököly, Rakotzy, toțĭ eroii legendarĭ ai Ungariei șĭ-au cuceritŭ reputațiunea lorŭ aci conspirândŭ aci legându-se pe față cu Turcii în contra Austriacilorŭ, a liberatorilor lor. Grațiă acestei atitudinĭ echivoce, Ungaria a sciutŭ sě intimideze mai totdéuna cabinetulŭ de Viena și sě se sustragă veleitățilorŭ absolutiste ale lui Leopold, Iosif I și Carolŭ alŭ VI-lea."

DIN AFARĂ.

Privitorŭ la relațiunile comerciale dintre *Italia* și *Francia*, secretarulŭ de statŭ italianŭ Ettena a ținutŭ către alegětorii sěi o importantă vorbire. După o telegramă din Roma, Ettena a esplicatŭ desbaterile privitóre la convențiunea comercială cu Francia, precum și urmările sêmțite de amêndouě puterile din causa ruperei relațiunilorŭ economice. Deputatulŭ a pomenitŭ cu óre-care laudă de reserva d-lui Crispi manifestată din incidentulŭ desbaterilorŭ, și a enunciatŭ susŭ și tare, că elŭ nicĭ-odată n'a confundatŭ interesele politice cu cele comerciale. Esemplu strălucitŭ despre acésta, dice Ettena, suntŭ *Germania* și *Austro-Ungaria*, carĭ state, deși în privința politică se înțelegŭ fórte bine, totușĭ diferințele lorŭ economice, carĭ esistă de 10 anĭ deja, nicĭdecum nu suntŭ aplanate. Cuvintele lui Bismarck rostite în adunarea dela 1876 vorŭ remâné pururea memorabile, dice deputatulŭ italianŭ. Bismarck a disŭ, că unŭ adevěratŭ periculŭ s'ar nasce atuncĭ, décă careva dintre puterĭ ar cere dela Rusia în virtutea concesiunilorŭ politice, avantagii economice. Elŭ arată mai departe, că în urma celorŭ întêmplate, singurŭ Francia e responsabilă și adauge, că de cincĭ lunĭ de dile, de când tarifulŭ generalŭ este în aplicare, importulŭ a scădutŭ cu 142 milióne, pe când esportulŭ numai cu 38 milióne. Italia, dice Ettena șĭ-a deschisŭ alte debușeurĭ, șĭ-a construitŭ fabricĭ nouě; îi cresce esportulŭ mătăsăriilorŭ și face sě progreseze puterea de producțiune a locurilorŭ plantate cu viță de vinŭ. In fine vorbitorulŭ declară, că se încrede în productele italiane și speră că Italia va învinge.

Din *Serbia* sosesce, scirea că între *regele Milanŭ* și fostulŭ sěu ministru totușĭ s'a făcutŭ óre-care învoire în Abbazia. Că unde vorŭ duce stările anormale din Serbia și în ce direcțiune se vorŭ mai desvolta, sigurŭ nu se póte sci. O scire din diarulŭ „*Zastava*" a născutŭ în mulțĭ nedumerire. Se dice adecă în amintitulŭ diarŭ, că *regina Natalia*, care a fostŭ primită cu marĭ simpatii din partea Sêrbilorŭ locuitorĭ în România, ar fi întinsŭ mâna unui emigrantŭ sêrbescŭ (numele nu i se scie) și i-a disŭ „nu despera în lupta pentru patriă." Ér când s'a depărtatŭ, i-a disŭ regina: „La revedere câtŭ mai curêndŭ în iubita nóstră patriă." Pressa oposițională din Sêrbia dă mare însemnătate incidentului acestuia, legândŭ marĭ speranțe de cuvintele ultime ale reginei Natalia.

*

Despre *revolta din Afganistanŭ* „Novoje Vremja" împărtășesce cetitorilorŭ sěi scirea, că totŭ ținutulŭ de Nordŭ alŭ Afganistanului s'a declaratŭ pentru *Khan-Isac*. Intre cetele sale rěsboinice și cele ale lui *Abdurrahaman* s'a întêmplatŭ unŭ atacŭ nedecisivŭ. Fóia ruséscă crede, că rěscóla va nasce multe complicațiunĭ, și recomandă ca Anglia și Rusia se împartă între ele Afganistanulŭ. Heratulŭ sub conducerea lui *Isac Khan* sě fiă alŭ Rusiei, ér Anglia se stăpânéscă părțile de médă-di sub *Abdurrahman*.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.

ALBUȘICA.

Poveste.

(Urmare.)

Fata apoi cum scăpà
Iute fuga o luà
Și-'n tufișŭ se cufundà.
Eară blândulŭ vênătorŭ
Ce-o scăpase de omorŭ
Jalnicŭ după ea căta
Pân' din zare o perdea;
Apoi elŭ se apucà
Și 'n pădure se luà,
Dér pe aicea cum mergea
Ii părea că'lŭ apăsa
Pe inimă-o pétră grea
Că pe fată o lăsase
Și de mórte o scăpase.
Și la asta cum gândea
Étă, frate, că-'ntâlnea
Unŭ purcelŭ micŭ păduraticŭ
Unŭ purcelŭ de porcŭ sělbaticŭ;
Cum purcelulŭ elŭ zărea
Arculŭ iute-șĭ încorda
Și spre elŭ îlŭ descărca;
Er săgeata zângănindŭ
Pe purcelŭ bine lovindŭ
Capu-'n douě-i despicà
Și pe locŭ mortŭ îlŭ lăsà!..
Vênătorulŭ din elŭ scóte
Měrunțișurile tóte
Maiulŭ și splina luândŭ; —
Apoi fără grijĭ plecândŭ
Către curtea 'mpěrătéscă
Curte mare și domnéscă
Ca sě dea la dómna mare
O deplină 'ncredințare
Câ elŭ tóte a 'mplinitŭ
Precum ea i-a poruncitŭ
Eară Dómna când vedea
Maiu și splina-'n mâna sa
Socăciții poruncea
Sě le frigă câtŭ mai tare
Sě-i-le facă de mâncare;
Apoi multŭ pré liniscită
Mâncă maiu și splină friptă,
Și se ospetează bine
Căcĭ gândea acum în sine:
Că singură-i mai frumósă
Tuturorŭ mai drăgostósă!...
. . . .
Frumușica Albușică
Prin pădure cum mergea
Singurică vai de ea,
Tótă, tótă tremura
Și-așa tare se temea
Câtŭ pe ea o speria
Chiar șĭ-a frundelorŭ șoptire
In a lorŭ lină clătire.
Ea plângêndŭ și suspinândŭ
Și prin codri pribegindŭ
Ce sě facă nu scia
Ci fugia mereu, fugia,
Peste spinĭ și prin tufișŭ,
Prin locŭ rěu și prin petrișŭ.
Și prin codru cum fugea
De prin tufe scormonea
Lupĭ și urșĭ și fiere rele
Cu agerĭ dințĭ și măsele
Dér de ea tóte fugeau
Și nimicŭ rěu nu-i făceau...
Pribegì o di întrégă
Albușica mândră dragă,
Ear pe când se însera
Ea abia se mai ducea,
Căcĭ marĭ șepte munțĭ suise
Și totŭ șepte coborîse,
Câtŭ picióreIe-i slăbise,
Și acum abia putea
Sě se mișce de-icĭ cole.
Când spre marea ei mirare
Și spre bucuria-i mare,
Eată că nu-'n depărtare
Vede de-o lumin' o zare.
Ea pășindŭ acum mai tare
Intr'acolo se-'ndrepta
De-unde zarea 'i venia.
Și spre marea-i bucuriă
Ea zăreșce-o căsuliă
De totŭ mândră curăţică
Dér de formă tare mică; —
Spre căsuță se'ndreptà
In láuntru se uità
Și-'n lăuntru se băgà,
Ear de ce acì vedea
Și mai tare se mira:
Tóte erau micĭ în casă!...
Dér curate și frumóse,
Tóte erau curățite
Și-'n șirŭ mândru rênduite,
Cum nicĭ că se póte spune
Căcĭ erau ca de minune!...
Și era-'n mijlocŭ de casă
O micuță, mândră masă,
Ear pe ea erau aicĭ
Șepte tăierașe micĭ,
Apoi încă rênduite
Erau șepte micĭ cuțite,
Șepte lingurĭ și furcuțě
Șĭ-apoi șepte păhăruțě; —
Ear măsuța cea-'nflorită
Era mândru coperită
Cu o pânză aurită...
Și érășĭ ea mai vedea
Cum de fire atârna
Șepte paturĭ mititele
Ca și șepte legănele,
Cu albe pânze coperite
Ear pe marginĭ aurite....
. . . .
Fetișóra cea frumósă
Multŭ flămêndă și setósă
In căsuță cum întrà
Iute mi-se apucà
Din totŭ loculŭ de luà
Câte-o mică bucătură,

Călĕtoriile lui Boulanger.

Diarele nu vorŭ sĕ mai înceteze cu scirile ce le aducŭ despre generalulŭ francesŭ. Pressa streină în deosebĭ urmăresce pasŭ de pasŭ tóte mişcările făimosului bărbatŭ, care dă aşa multŭ de lucru republicanilorŭ din Francia. Aşa se dice acum, că Boulanger a ajunsŭ sĕ fiă serbătoritŭ nu numai în Parisŭ ci chiar şi în Germania. Cu câteva dile înainte de asta s'a lăţitŭ vestea, că generalulŭ ar fi călĕtoritŭ peste Colonia în Hamburg, ba s'a semnalatŭ şi aceea, că în 1 Septemvre n. a ajunsŭ acolo. Generalulŭ, se dice, că ar fi petrecutŭ o di în Hamburgŭ, ér după aceea şĭ-ar fi luatŭ drumulŭ spre Danemarca, Şvedia şi Rusia.

Diarulŭ parisianŭ „Gil Blas“ încă în sĕptĕmâna trecută a luatŭ o notiţă în care se dice (ironicŭ), că Boulanger ar avé de gândŭ sĕ se întâlnéscă cu Bismarck. La scirea însĕ, că generalulŭ ar fi în Hamburg, berlinesulŭ „Nat. Ztg“ face următórea observare: „Gil Blas“ aşadéră îşĭ póte continua gluma şi póte face alusiune la aceea, că Friedrichsruhe este aprópe de Hamburgŭ. Merită amintire şi aceea, că la timpulŭ sĕu şi Gambetta a făcutŭ călĕtorii prin Germania de nordŭ, ceea ce atuncĭ se numea „călĕtoria oficiósă în jurulŭ lui Bismarck“ şi care ţîntea la aceea, ca pe conducĕtorulŭ republicanŭ sĕ'lŭ facă posibilŭ pentru guvernŭ. Gambetta însĕ a combătutŭ scirile acestea cu frasa: „n'am voitŭ decâtŭ se admirŭ frundişulŭ auriu alŭ pădurilorŭ germane.“ Fără 'ndoielă că că şi Boulanger află de binevenitŭ timpulŭ, ca sĕ admire frundişulŭ de tómnă alŭ pădurilorŭ germane.“

In Parisŭ circulă douĕ versiunĭ privitóre la călĕtoria lui Boulanger. După cea dintâiu generalulŭ, într'adevĕrŭ, *a visitatŭ pe cancelarulŭ germanŭ*, după a doua însĕ elŭ s'ar fi dusŭ în Şvedia ca de acolo sĕ-'şĭ continue calea spre Petersburgŭ, unde se încheie alianţa rusofrancesă.

„Credeamŭ — scrie diarulŭ „Patrie“ — că generalulŭ, mergêndŭ în Svedia, face numai unŭ încungiurŭ ca sĕ pótă merge în Rusia, unde a fostŭ cu câteva lunĭ înainte de asta celŭ mai încredutŭ şi mai fidelŭ omŭ alŭ sĕu. Noi nu credemŭ că amŭ strica generalului, séu amŭ pune piedicĭ planurilorŭ sale prin aceea, că vorbimŭ despre călĕtoria lui pe faţă.

Din contră, noi 'i folosimŭ prin acésta fiindcă îlŭ încredinţămŭ că elŭ se va bucura de-o primire însufleţitóre din partea vitejilorŭ Ruşĭ, carĭ aşa de multŭ iubescŭ patria nóstră. Generalulŭ e fórte popularŭ în Rusia şi véda lui nu póte decâtŭ sĕ créscă mergêndŭ la Petersburgŭ séu la Moscva. Noi trebue sĕ-i spunemŭ francŭ ce dice despre elŭ unŭ corespondentŭ alŭ nostru, că adecă în giurulŭ lui se vĕdŭ cele mai înalte persóne din cabinetulŭ Ţarului.“

După care dintre cele douĕ alianţe umblă Boulaneer? După cea germană, orĭ după cea ruséscă?

Mulţĭ susţinŭ părerea că Boulanger nu caută nicĭ alianţa cu Germania, nicĭ cea cu Rusia, ci că privirile lui ar fi întórse spre apusŭ, către Spania. Foile parisiane însĕ, ocupându-se din adinsŭ de scopurile ce le urmăresce Boulanger prin călĕtoriele sale, care de care vréu se gîcéscă adevĕratele intenţiunĭ ale generalului.

Se va vedé décă nu cumva Bismark se va pomeni într'o di cu alianţa franceso-rusésca!

SCIRILE DILEI.

Cetimŭ în „Kolozsvar“ dela 11 Septemvre: „Ura ce o nutrescŭ locuitorii din Turotz-Sânmărtinŭ contra Maghiarilorŭ a ajunsŭ aşa de departe, încâtŭ câţĭ-va din ei au cutezatŭ sĕ *demonstreze contra archiducelui maghiarŭ Iosifŭ* pe timpulŭ petrecerei sale în Turotz-Sânmărtin: In onórea archiducelui Iositŭ, care fu primitŭ cu entusiasmŭ, sera s'a iluminatŭ oraşulŭ în modŭ strălucitŭ. Faţă cu manifestările de aderinţă sinceră a locuitorilorŭ din oraşŭ, s'a observatŭ, că câţĭ-va panslavişţĭ de renume şĭ-au lăsatŭ neiluminate ferestrile lorŭ. Ei au declatŭ, că nu vorŭ sĕ se facă părtaşĭ la iluminare, pentru-că *archiducele Iosifŭ este principalulŭ apĕrătorŭ alŭ „Kulturegylet“-ului din Ungaria de susŭ.*“ Demonstraţia acésta, scrie „K-r“, a scandalisat adêncŭ nu numai pe locuitorii maghiarĭ, ci şi pe locuitorii slovacĭ cu bune simţĕminte din Turotz-Sânmărtinŭ, căcĭ pănă acum nu s'au prea datŭ asemenea casurĭ, ca cineva sĕ profite de presenţa unui archiduce regescŭ pentru a-şĭ face cunoscute în asemenea modŭ intenţiunile sale antipatriotice.“

* * *

„Biserica şi Şcóla“ din Aradŭ inregistréză îmbucurătórea scire, că în vederea *urcării preţului vinarsului* preoţii şi învĕţătorii noştri din unele comune din acele părţĭ au întrunitŭ poporulŭ în adunărĭ şi au luatŭ hotărîrea de a se *absţine cu totulŭ dela beutura de vinarsŭ* şi a se constitui în *reuniunĭ de moderaţiune.* — Atragemŭ deosebita atenţiune a cetitorilorŭ noştri asupra acestorŭ nobile şi prea salutarĭ esemple pentru a cărorŭ imitare, mai vîrtosŭ fruntaşii poporului nostru de pretutindenea, arŭ trebuì sĕ facă continuă propagandă cu cuvêntulŭ şi cu fapta.

* * *

Petrecerea studenţilorŭ universitarĭ românĭ din Braşovŭ, ce s'a datŭ Sâmbăta trecută în sala Otelului„ Nr. 1.“ din locŭ, a fostŭ de rêndulŭ acesta slabŭ cercetată. Tinerimea şĭ-a datŭ tótă silinţa sĕ corĕspundă aşteptărei publicului şi, în ceea ce privesce arangiarea, fiăcare a trebuitŭ sĕ rĕmână pe deplinŭ satisfăcutŭ. Petrerea a fostŭ fórte animată şi ar fi fostŭ şi mai animată, décă publiculŭ românŭ ar fi documentatŭ mai multă interesare faţă de ea, considerândŭ mai alesŭ, că scopulŭ ce-lŭ are în vedere tinerimea nóstră academică prin arangiarea petrecerilorŭ acestora, ce de unŭ timpŭ încóce se dau în fiă-care anŭ, este înfiinţarea unui fondŭ pentru aju torarea studenţilorŭ sĕracĭ dela scólele de aicĭ.

* * *

Cetimŭ în „România“: Bancherulŭ *Iacob Neuchotz* din Iaşĭ se găsesce în ultimele dile de agoniă. Averea, ce va rĕmâné pe urma sa, se evaluéză la 4 milióne. Unŭ testamentŭ există, prin care, între alte multe disposiţiunĭ, se lasă o sumă însemnată orfelinatului Iacob şi Bety Neuchotz, *20 mii francĭ Academiei române* şi câte 5 fr. de orĭ-ce sĕracŭ se va presenta a treia di după înmormêntare.

* * *

Acelaşŭ diarŭ scrie: *„Activitatea comercială în porturile nóstre* face sĕ înveseléscă pe întréga ţéră. Pe fiă-care di se facŭ transacţiunĭ însemnate; pe fiă-care di acele colosale vase cu aburŭ părăsescŭ porturile, încărcate cu diverse cereale, pentru a lăsa loculŭ altorŭ nouĕ vase ce vinŭ sĕ încarce la rêndulŭ lorŭ.“

* * *

Cei doi copii ai viceregelui din Egiptŭ, prinţulŭ moştenitorŭ *Abbai*, şi fratele seu mai micŭ *Mahmet Ali-bej*, Duminecă după amédŭ au sositŭ din Lembergŭ în Budapesta. După ce s'au restauratŭ puţinŭ, au eşitŭ la preumblare prin oraşŭ.

* * *

Alŭ treilea *congresŭ internaţionalŭ pentru încuragiarea navigaţiunei internaţionale* şĭ-a deschisŭ şedinţele sale la Francfort pe Meinŭ. Cea mai mare parte din guvernele europene suntŭ representate acolo. Scopulŭ e de a stimula desvoltarea căilorŭ de comunicaţiune mai eftine decâtŭ căile ferate şi mai apte pentru transportulŭ mărfurilorŭ grele şi de mică valóre, d'a studia cestiunile tehnice şi economice de unŭ interesŭ generalŭ şi d'a aduce o înţelegere şi de se va puté o unitate în tipulŭ lucrărilorŭ de artă şi esploatarea căilorŭ navigabile pentru a le asigura unŭ caracterŭ internaţionalŭ. Aprópe 700 persóne facŭ parte din congresŭ; alăturĭ de somităţile sciinţei şi înalţĭ funcţionarĭ, se găsescŭ publicişţĭ, neguţătorĭ şi simpli curioşĭ.

* * *

„Românulŭ“ scrie, că d-lŭ Pirotşanac, advocatulŭ M. S. Reginei Natalia, a sositŭ în Bucurescĭ, pentru a se înţelege cu M. S. asupra mai multorŭ afacerĭ.

* * *

Diarulŭ din Cracovia *„Czas“* scrie, că pe timpulŭ întâlnirii împĕraţilorŭ la Peterhof, Wilhelm II-lea când şĭ-a luatŭ adio a disŭ următórele: „Sunt încredinţatŭ, că Franciscŭ Iosifŭ nu se va îndoi despre sinceritatea mea de aliatŭ; cu tóte astea i-am adresatŭ o scrisóre în care „mĭ-am datŭ sémă despre tóte câte s'au întêmplatŭ în Peterhof“. Sunt sigurŭ, că l'am liniştitŭ pe deplinŭ şi credŭ că am făcutŭ sĕ tacă vocile acelea, carĭ se nisuescŭ a nasce indoielĭ faţă de sinceritatea mea“.

* * *

Cu privire la *tĕrgulŭ de rîmătorĭ de la Severinŭ* buletinulŭ direcţiunii din cursulŭ sĕptĕmânei trecute presintă următórea situaţiune: Rîmătorii întraţĭ pănă la diua de 10 Augustŭ: 8906. Din aceştia 808 s'au vêndutŭ pentru interiorulŭ ţĕrei; 1536 s'au transportatŭ în Austro-Ungaria; 13 au fostŭ ucişĭ, mai rĕmânêndŭ în têrgŭ 6549. Preţurile variază între 72 şi 83 banĭ klgr. Sănĕtatea vitelorŭ este escelentă.

* * *

La *manevrele rusescĭ* din acestŭ anŭ, ce vorŭ avé locŭ în Basarabia, vorŭ lua parte mai bine de 74,000 de soldaţĭ din diferite arme. Ele vorŭ fi comandate de marele duce Niculai Niculaevicĭ. Se dice, că şi Ţarulŭ va asista la ele.

Gimnasiulŭ din Năsĕudŭ.

Raportulŭ alŭ XIX-lea pe anulŭ scolasticŭ 1887—88. Raportulŭ acesta nĭ-s'a trimisŭ dilele trecute; cuprinde 146 pag. formatŭ 8⁰. In partea primă se află unŭ studiu amĕrunţitŭ asupra importanţei sciinţei meteorologice de Dr. *A. P. Alexi.* Acestŭ studiu cuprinde 94 pagine şi tracteză în specialŭ despre: Insĕmnătatea meteorologiei, desvoltarea istorică şi folosulŭ ei, precum şi resultatele observaţiunilorŭ meteorologice făcute la observatorulŭ meteorologicŭ ataşatŭ la gimnasiulŭ superiorŭ gr. cat. românescŭ din Năsĕudŭ pe lustra 1883—7.

In partea a 2-a a raportului se află scirile scolastice dela gimnasiu redigiate de directorulŭ gimnasiului *Ionu Ciocanŭ.* Din aceste scirĭ notămŭ următórele:

Gimnasiulŭ din Năsĕudŭ s'a deschisŭ la 4 Octomvre st. n. 1863, va se dică în 4 Octomvre a. c. gimnasiulŭ va împlinì 25 de anĭ ai esistenţei sale. In aceeaşĭ di anulŭ trecutŭ s'a serbatŭ aniversarea înfiinţărei gimnasiului cu care ocasiune s'a sânţitŭ şi s'a pus pétra fundamentală la noulŭ edificiu gimnasialŭ, a căruia înaugurare se va sĕvêrşi în diua de 4 Octomvre n. c.

In decursulŭ acestui anŭ institutulŭ a fostŭ supusŭ unei visitaţiunĭ detaiate şi scrupulóse din partea ministeriului ungurescŭ de culte şi instrucţiune publică. In causa acésta s'a esmisŭ din partea

---

Câte-unŭ picŭ de beutură;
Astfelŭ ea îşĭ stâmpăra
Fómea mare ce-o rodea,
Se gândì apoi spre séră
Drăguliţa fetişóră
Locu sĕ dórmă sĕ-'şĭ găséscă
Peste nópte s'odihnească.
Ea spre paturĭ se 'ndreptà
Şi pe rêndŭ mi-le cercà
Care bunŭ ar fi de ea
Şi în care ar putea
Ca sĕ dórmă câtŭ mai bine
Pân' cu zorii diua vine.
Celŭ dîntâiu, — i fù prea mare
Er alŭ doilea, — scurtŭ prea tare,
Totŭ aşa şi alŭ treilea
Pănă chiar l'alŭ şeptelea
Care tocmai bunŭ era
De Albuşica frumuşea.
Lui Dumnedĕu se rugà
Şi în patŭ se aşĕdà

Nóptea décă se lăsasă
Domnii casei vinŭ acasă.
Cei ce casa o domneau:
Şepte micĭ piticĭ erau
Ei în munte băi aveau
Unde diua încetŭ lucrau
Aurŭ şi argintŭ scoteau.
Cum întrară în căsuţă
Aprindŭ şepte luminuţe
Şi se dau lângă mĕsuţă
Ca sĕ cine împreună
Şi sĕ-şĭ facă voe bună
Ca sĕ odichnéscă éră
După lungă osteneală.
Cum luminile ardeau
Şi căsuţa luminau
Ei pe sémă mĭ-o luau,
Că-'n micuţulŭ lorŭ palatŭ
Óre cine a umblatŭ,
Căcĭ nu tóte au aflatŭ
In rêndŭ precum le-au lăsatŭ.
Ei cu toţii'ncepŭ a dice:
— „A fostŭ cineva pe-aice
„Pe-alŭ meu scaunŭ a şedutŭ,
„Caută! locu-i de vĕdutŭ!...“
Din vinuţĭ cine-o bĕutŭ?
Astfeliu décă întrebă
Iute toţĭ în jurŭ cătară;
Celŭ dintâiu se uită 'n patŭ,
Vede-unŭ locŭ mai ridicatŭ;
— „ Dér aicĭ cin' s'a culcatŭ?...“
Elŭ întrebà speriatŭ...
Apoi şi alŭ doilea
Patulŭ sĕu când şi-'lŭ cerca
Şi elŭ strigà totŭ aşa:
— „Caută numai, frate, deu.
„Cineva şi-'n patulŭ meu
„Puţinŭ adĭ va fi durmitŭ
„Ec-'aicĭ e mai golitŭ!...“
Şi pe rêndŭ toţĭ dicŭ aşa.
Pănă chiar l'alŭ şeptelea
Er alŭ şeptelea când trece
Şi elŭ patulŭ sĕ şi-lŭ cerce
Vede copiliţa mică:
Pe frumósa Albuşică
Că pe patulŭ sĕu zăcea
Şi adêncŭ, adêncŭ durmia...
Cum o vede, — trăsăresce,
Inapoi unŭ paşŭ păşesce
Şi la fraţĭ aşa grăesce:
— „ Dómne Dumnedeulŭ meu
„Mare'n lume-i darulŭ tĕu!...
„Haidaţĭ numai, haidaţĭ fraţĭ,
„Dér tăceţĭ şi nu strigaţĭ!..
„Haidaţĭ numai de cătaţĭ
„Ce fetiţă frumuşică
„In a nóstră casă mică
„Dumnedeu din ceriu ne-a datŭ!...
„Vedeţĭ dênsa a mâncatŭ
„Din tăiere; şĭ-a umblatŭ
„Dragĭ fraţiori la noi prin patŭ, —
„Er la mine s'a culcatŭ!....“
Toţĭ piticii alergară
Lângă patŭ se adunară,
Şi la ea cu dragŭ cătară,
Multŭ de ea se bucurară.....
Ei prin casă linŭ umblau
Şi mereu şi-'n cetŭ vorbeu,
Nevoindŭ ca sĕ trezéscă
Pe fiinţa ângeréscă,
Pe copila mititică
Pe frumósa Albuşică.
Er la cină s'aşedară
Şi voioşĭ apoi cinară
Şi beură şi mâncară
Apoi linŭ sĕ depărtară
Şi prin paturĭ se culcară.
Er alŭ şeptelea piticŭ
Dintrĕ dênşii celŭ mai micŭ
Fata-'n patulŭ sĕu lăsà
Eră dênsulŭ se culcà
Lângă totŭ insu-unŭ minutŭ
Pân' ce nóptea a trecutŭ!...

Când de diuă se crepa
Albuşica se treza
Şi amarŭ se 'nspăimênta
Pe piticĭ când 'i vedea.
Eară ei o mângăiau
Vorbe blânde i vorbeau
Şi aşa mĭ-o întrebau:
— „Cum te chiamă fată mică?“
— „Alŭ meu nume-i Albuşică!...“
Le dicea ea suspinândŭ
Intr'unŭ tonŭ dulce şi blândŭ...
Ei apoi ér o 'ntreba
Cătră ea dicêndŭ aşa:
— „Dér ne spune fată mică,
„Draga nóstră Albuşică,
„Pe-aicĭ cum ai rătăcitŭ
„Cum de-aicea ai venitŭ?“
Eră ea apoi le spuse
Tóte câte le păţise:
Rĕu că'n lume i-a umblatŭ,
Că ea-i fată de'mpĕratŭ!
Şi că maştera sa rea

ministeriului profesorulŭ dela universitatea din Clușŭ, dr. Henric Finaly, care șĭ-a esprimatŭ mulțămirea sa în modŭ laudabilŭ față cu mersulŭ și cursulŭ regulatŭ alŭ învĕțămêntului în acestŭ institutŭ.

In cursulŭ anului școlasticŭ trecutŭ au funcționatŭ la acestŭ gimnasiu 16 profesorĭ. Ca medicŭ alŭ gimnasiului a fostŭ d-lŭ dr. Emilŭ Filipanŭ. Scolarĭ în întregŭ gimnasiulŭ au fostŭ 181, dintre carĭ 145 gr. cat., 25 gr. or. 9 mosaicĭ. Dintre școlarĭ 143 vorbescŭ numai românesce, 19 românesce și unguresce, 10 unguresce și nemțesce, ér 7 vorbescŭ tóte 3 limbile. Promovațĭ au fostŭ 143, repetențĭ 26, potŭ repeți esamenulŭ 10. Dintre părinții școlarilorŭ 95 suntŭ agronomĭ, 57 cărturarĭ, 15 funcționarĭ, 12 industriașĭ. Majoritatea absolută a școlarilorŭ, 112, suntŭ din comitatulŭ Bistrița-Năsĕudŭ.

La finea anului s'au însinuatŭ la esamenulŭ de maturitate 11 scolarĭ ordinarĭ dela acestŭ gimnasiu. Dintre aceștia, 1 a fostŭ respinsŭ cu ocasiunea esamenului scripturisticŭ și relegatŭ la repețirea esamenului după unŭ anŭ, ér 2 dintre cei carĭ au susținutŭ esamenulŭ scripturisticŭ s'au retrasŭ dela esamenulŭ verbalŭ și așa esamenulŭ s'a ținutŭ numai cu 8 scolarĭ. Dintre aceștia 1 a fostŭ reprobatŭ pe 3 lunĭ, 5 au obținutŭ nota de *maturŭ* ér 2 nota de *binematurŭ*.

Intre mijlócele de învĕțămêntŭ ale gimnasiului „Biblioteca Mariană“ consta cu finea anului scolasticŭ 1886/7 din 1397 opurĭ în 2458 tomurĭ, 69 enciclopedii în 343 tomurĭ și 216 opurĭ diverse în 689 tomurĭ. — Biblioteca societății scolarilorŭ „Virtus romana rediviva“ consta cu finea anului din 682 tomurĭ.

Cabinetulŭ naturalŭ cu finea an. 1887—8: în colecțiunea geologică 2945 obiecte, în colecțiunea botanică 1634 obiecte, în colecțiunea mineralogică și geologică 2335 obiecte, în colecțiunea fisică și chemică 227 obiecte. Cabinetulŭ numismaticŭ și archeologicŭ 451 obiecte. Cabinetulŭ pentru desemnŭ: 1545 foi ca modele pentru desemnŭ; 256 foi ca modele pentru caligrafiă, 51 modele de drotŭ, 8 modele de lemnŭ. Cabinetulŭ musicalŭ: 41 instrumente, 194 piese musicalĭ. Cabinetulŭ gimnasticŭ 83 piese.

Societatea scolarilorŭ „Virtus romana rediviva“ are unŭ fondŭ pentru bibliotecă de 1773 fl. 19 cr.

Din diferite fundațiunĭ au fostŭ stipendiațĭ 4 scolarĭ, ér dintre scolarii gimnasialĭ de origine grănițerĭ din fostulŭ alŭ II-lea regimentŭ românŭ de graniță din Ardealŭ au fostŭ ajutorațĭ din fondulŭ scolarŭ centralŭ din Năsĕudŭ în jumĕtatea primă a anului: 87 cu suma de 445 fl. pentru cărțĭ și 53 scolarĭ cu ajutóre în banĭ în sumă de 435 fl., ér în jumĕtatea a doua a anului au primitŭ ajutóre în banĭ 48 scolarĭ în sumă de 395 fl. La olaltă așa dér cu suma de 1275 fl.

Fondulŭ scolarilorŭ morboșĭ, alŭ căruia începutŭ se făcŭ înainte de 1874, a fostŭ cu finea anului 1887—8 de 3192 fl. 43 cr. Fondulŭ pentru rechisite la scóla de desemnŭ și pentru hârtiă de note la musică 2051 fl. 61 cr. Fundațiunea „Petru Puiu“, alŭ cĕreia scopŭ este de-a procura cărțĭ pe séma bibliotecei mariane și de a ajutora scolarĭ gimnasialĭ: 200 fl. 83 cr. Fondulŭ pentru ajutorarea scolarilorŭ sêrmanĭ: 576 fl. 47 cr. Depositulŭ „Teodorŭ Dumbravă“ pentru ridicarea unei crucĭ la mormêntulŭ lui: 50 fl. 23 cr. Depositul pentru facerea unui stégŭ gimnasialŭ: 460 fl. 1 cr.

Cursulŭ scolasticŭ 1888—9 s'a deschisŭ la acestŭ gimnasiu în 1 Septemvre n. c.

Anunciu și invitatoriu.

La 4 Octomvre st. n. 1888 este ḑiua onomastică a Maiestății Sale Împĕratului-Rege Franciscŭ Iosifŭ I; atuncĭ se împlinescŭ 25 anĭ dela deschiderea gimnasiului superiorŭ gr. cat. românescŭ Franciscŭ Iosifŭ I și totŭ atuncĭ se va sânți noulŭ edificiu gimnasiulŭ în Năseudŭ.

Pentru glorificazea acestorŭ momente se vorŭ întocmì în Năsĕudŭ *Sĕrbătorĭ* atâtŭ în preséra, câtŭ și în ḑiua de 4 Octomvre st. n. 1888.

Programa în genere este: serenadă și ovațiunĭ în preséră; sânțirea noului edificiu gimnasialŭ și a stégului gimnasialŭ înainte de amiéḑŭ la 4 Octomvre, apoi predarea și primirea acestora; banchetŭ festivŭ la amiéḑĭ, éră séra balŭ.

Prin acésta se invită cu tótă stima p. t. publicŭ a participa la aceste sĕrbătorĭ.

Cei ce dorescŭ a participa suntŭ rugațĭ, ca până la 25 Septemvre st. n. 1888 sĕ binevoiéscă a se insinua la subscrisulŭ comitetŭ pentru a ne sci orienta în privința încortelării și a se declara, décă dorescŭ a participa și la banchetulŭ festivŭ.

Năsĕudu, Septemvre 1888.

Pentru comitetulŭ arangiatorŭ:

Ioanŭ Ciocanŭ.

Dela camera comercială.

Liferațiune pentru armata bulgară. Camera de comerțŭ și industriă din Brașovŭ este încunosciințată de către consulatulŭ generalŭ c. r. din Sofia că ministeriulŭ de resbelŭ bulgarŭ a escrisŭ pertractărĭ de licitațiune pentru liferațiunea de diferite articole și materiale precum: postavŭ în diferite colorĭ, pânză, cisme și materialŭ croitŭ pentru încălțăminte, corturĭ, torniste, ceșcĭ pentru menagiu, porte-patróne, curele etc. Ultimulŭ terminŭ pentru predare este 13/25 Maiu 1889. Vadiulŭ este 5% din valórea ofertei. Caietele cu condițiunile de licitațiă, mostre și descrierile technice suntŭ espuse în biroulŭ ministeriului de resbelŭ bulgarŭ. Se atrage atențiunea celorŭ interesațĭ cu deosebire la normele de liferațiunĭ pentru Bulgaria, ce s'au publicatŭ la 10 Iuniu și 15 Iuliu 1886 în museulŭ de comerțŭ.

Dare de sémă și mulțămită publică.

Tinerimea studiósă din Avrigŭ (comitatulŭ Sibiiului), avêndŭ în vedere starea deplorabilă a *monumentului nemuritorului dascălŭ Georgiu Lazarŭ*, ale cărui osăminte precum sĕ scie suntŭ așeḑate în curtea bisericei române din acéstă comună, șĭ-a ținutŭ de sântă datorință față de unŭ consăteanŭ, omŭ cu însușirĭ atâtŭ de nobile, bărbatŭ atâtŭ de însĕmnatŭ în literatura românéscă, a pune prin arangearea unei petrecerĭ basa unui fondŭ din care cu timpulŭ sĕ se repareze, acopere și îngrădéscă cripta acestui mare bărbatŭ.

Comitetulŭ arangeatorŭ îșĭ ține de cea mai plăcută datorință a face următórea dare de sémă despre suprasolvirile și contribuirile marinimóse, ce au incursŭ până în 30 Augustŭ st. n. 1888:

In séra de petrecere s'au solvitŭ la casă... 52 fl.

Suprasolvirĭ au incursŭ dela următorii domnĭ: Ioanŭ Cândea, protop., 50 cr.; Emilŭ Porsche, 50 cr.; Ștefan Keseru, 50 cr.; Ioanŭ Maximŭ 50 cr.; A. Florianŭ profesorŭ, 50 cr.; Albert Kisch 50 cr.; A. Grünfeld 50 cr.; Bergleiter 50 cr.; Dr. I. S. 3 fl. 50 cr.; N. N. 10 cr.

Comitetulŭ a mai primitŭ prin postă dela următorii p. t. domnĭ: C. C. Dobrescu, profesorŭ (Bucurescĭ) 5 fl.; I. A. de Preda 1 fl.; Ioanŭ Slăvescu 1 fl.; I. B. 1 fl. — Suma totală e 67 fl. 60 cr.

Subtragêndŭ din suma acésta spesele în sumă de 53 fl. 40 cr. resultă unŭ *venitŭ curatŭ de 14 fl. 20 cr.*, care sumă s'a transpusŭ d-lui Dr. Ilie Stănilă, medicŭ cercualŭ, spre manipulare până ce acestŭ fondŭ va dispune de suma necesară.

Priméscă pe acéstă cale p. t. domnĭ, — carĭ fiă prin participare, fiă pe altă cale, ne-au învrednicitŭ de binevoitoriulŭ sprigin, — cea mai profundă mulțămită.

Comitetulu arangiatoru.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Viena, 12 Septemvre. La prânḑulŭ de gală datŭ din incidentulŭ ḑilei onomastice a Impĕratului Rusiei, Maiestatea Sa a ridicatŭ unŭ toastŭ în sănĕtatea Țarului. La prânḑŭ au luatŭ parte prințulŭ de coronă Rudolfŭ, archiducele Carolŭ Ludovicŭ și prințulŭ de Wales.

Bucurescĭ, 12 Septemvre. La Te-Deum-ulŭ ținutŭ în biserica ruséscă în onórea ḑilei onomastice a Impĕratului Alexandru alu III-lea a asistatŭ și regina Natalia a Sêrbiei. Deorece pe ḑiua acésta cădea și aniversarea luării Griviței, capitala română a fostŭ împodobită cu stégurĭ.

Berlinŭ, 12 Septemvre. Apelulŭ electoralŭ alŭ partidei conservative este criticatŭ în modŭ reprobătorŭ de pressa germană.

Guvernulŭ a primitŭ împărtășirea, că conducĕtorii socialiștĭ ai Germaniei, au ținutŭ o adunare secretă în Zürich.

Parisŭ, 12 Septemvre. Ḑiarulŭ boulangistŭ „La France“ anunță că generalulŭ Boulanger se află în Christiania, în celŭ mai rigurosŭ incognito.

DIVERSE.

Călătoriile domnitorilorŭ. Până în seculŭ alŭ 18-lea domnitorii nu se obicĭnuiau a face călĕtorii în streinătate, și celŭ multŭ décă făceau călĕtorii prin țerile lorŭ. Astăḑĭ stă lucrulŭ întorsŭ. Domnitorii înainte de-așĭ cunósce țera lorŭ, putemŭ ḑice, vréu sĕ cunóscă streinătatea. Aḑĭ nu mai e lucru de miratŭ, când cutare séu cutare domnitorŭ plănuesce călĕtorii în cutare și cutare țerĭ. Neluândŭ în considerare călĕtoriile împĕratului Fridericŭ încă pe când era principe de corónă, de asemenea cele ale moștenitorului de tronŭ Rudolfŭ în Orientŭ, și marile călĕtorii în jurulŭ pămêntului ale principelui teutonŭ Henric, precumŭ și cele ale împĕratului Brasiliei, de presentŭ se află pe drumŭ următórele persóne domnitóre: Impĕratulŭ Germaniei Wilhelm alŭ II-lea, care din incidentulŭ suirei sale pe tronŭ, a plănuitŭ mai multe călĕtorii în strĕinătate. Impĕrătésa Rusiei tocmai în ḑilele acestea a plecatŭ din Gmunden. In Berlinŭ se află regele Svediei, ér în Danemarca se află părechea regală grecéscă sosită de curêndŭ din Rusia. Părechia regală daneză merge sĕ visiteze pe principele de Wales, după ce va fi visitatŭ pe principele de Cumberland, ér după visitele aceste va cerceta pe monarchulŭ nostru. Leopoldŭ alŭ II-lea, regele Belgiei, de presentŭ se află în Anglia, până când fiulŭ regelui italianŭ merge peste Elveția în Belgia. Totŭ în timpulŭ acesta regina Portugaliei Maria Pia, care se află în Francia, după ce va fi isprăvitŭ călĕtoria în Republică, se ḑice că nu-șĭ va uita de copilulŭ ei, care se află în Moscva. Fiiulŭ „Sórelui“ încă se pregătesce la o mare călĕtoriă; sub acesta înțelegemŭ pe regele regilorŭ, pe Nasr-Eddig, șahulŭ Persiei; Ținta călĕtoriei sale e Rusia.

Unŭ băiétŭ fenomenŭ. — La Magalorŭ, lângă Saragosa, în Spania, se află unŭ băiétŭ care pune în cea mai mare uimire pe cei care-'lŭ vĕdŭ. Elŭ nu are încă 9 anĭ si pare unŭ omŭ de 25 de anĭ celŭ puținŭ. Are o înălțime de 1 metru 487 milimetri și cântăresce 64 de kilograme. Forța lui e în raportŭ cu desvoltarea fisică. I se pune în spate o greutate de 113 kilo și alérgă cu ea, la pasŭ gimnasticŭ ca și cum n'ar avé nimicŭ. La fiă-ecare 6 lunĭ se observă o crescere întreitŭ de mare ca la alțĭ copii. Se prevede că la vrêstă de 26 anĭ are sĕ fiă uriașulŭ pămêntului.

Tăbaculŭ. După ce unulŭ dintre cei mai renumițĭ doctorĭ englesĭ, Sir H. Thomsohn, s'a esprimatŭ nefavorabilŭ contra consumului celui mare de țigărĭ, vine unŭ alŭ doilea savantŭ alŭ Londrei cu o descoperire chemică, prin care constată, că țigările așa numite egiptene și turcescĭ conținŭ o cantitate fórte mare de opium și de alcoloid. Acestŭ „veninŭ fermecătorŭ“ venindŭ în contactŭ cu părțile mai sensitive ale organismului nu póte lucra decâtŭ în modŭ ruinătorŭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 12 Septemvre st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.50	Vend.	9.95
Argintŭ românescŭ .	„	9.46	„	9.50
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.63	„	9.65
Lire turcescĭ . . .	„	10.90	„	10.92
Imperialĭ	„	9.90	„	9.92
Galbinĭ	„	5.70	„	5.72
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	122.—	„	123.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 11 Septemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.70
Renta de hârtiă 5%	91.05
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	147.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	113.25
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresŭ	100.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguresŭ	130.40
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	125.25
Renta de hârtiă austriacă	81.55
Renta de argintŭ austriacă	82.20
Renta de aurŭ austriacă	110.70
Losurĭ din 1860	139.50
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	881.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. .	306.50
Acțiunile băncei de creditŭ austr . .	315.40
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.75
Napoleon-d'orĭ	9.63
Mărcĭ 100 împ. germane	59.40
Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Așa tare o ura
Câtŭ, voindŭ ca s'o omóră,
O dĕdŭ ca pe-o mióră
Sĕ o junghie-unŭ vênătorŭ
C'unŭ cuțitŭ străpungĕtorŭ.
Vênătorulŭ când voia
In ea ferulŭ a-'mplânta
De iertare l'a rugatŭ.
După ce elŭ a lăsat'o
Calea lungă a luat'o
Păn' aicea a sositŭ
La palatulŭ tăinuitŭ.
Cei piticĭ o ascultau
Apoi astfelŭ ii ḑiceau:
— „Copiliță frumușică
„Draga nóstră Albușică
„Tacĭ și nu-țĭ mai fiă frică,
„Nimicŭ nu te nĕcăji
„Rĕmâi tu, cu noi sĕ fi,
„Numai dreptŭ sĕ ne slujescĭ
„Casa nóstră s'o grijescĭ
„Sĕ ne facĭ mâncărĭ de masă
„Și sĕ ții curatŭ în casă
„Și-țĭ va fi cu multŭ mai bine
„Ca în lume la orĭcine!...
„Tu fetiță drăgostósă
„Câtŭ vei fi'n a nóstră casă
„De nimicŭ nu-țĭ fiă frică
„Căcĭ în casa nóstră mică
„Nime nu póte intra
„Décă tu nu li-i lăsa!...“
Apoi ei mi-se gătară
Și la lucru ér plecară; —
Și în bae câtŭ erau
Totŭ de dênsa povesteau
Carĭ de carĭ o lăudau
Și de bine o vorbiau;
Când colea de către séră
Ei acasă se'nturnară
Cina gata șĭ-o aflară
Șĭ-a lorŭ casă curățită
Și pré bine rênduită,
Și multŭ ei se bucurau
Când acésta o vedeau.
Apoi décă ei cinară
Se puseră și se culcară...
Diminéța se sculară
Și de lucru se gătară
Er pe fată-o sfătuiră
Și cu blândeță'i grăiră:
— „Grijĭ dragă și te feresce
„Capulŭ bine ți-lŭ păzesce
„Căcĭ maștera ta cea rea
„După tine va umbla
„Indată ce a audi
„Că aicĭ la noi vei fi,
„Dér tu grijĭ și nu lăsa
„Chiar pe nime'n casa ta!....“
Astfelŭ décă-o sfătuiră
Ei la lucru se porniră....

(Va urma.)

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!
Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.